

Portal Województwa Lubuskiego

Sala Kryształowa dawniej i dziś (wideo)

Kategoria - Archiwum

Data publikacji -7 grudnia 2017 godz. 09:29

Pałac w Zaborze to jedna z pereł architektonicznych regionu lubuskiego. Jego najpiękniejsza część - Sala Kryształowa - została odnowiona i otwarta dla mieszkańców i turystów. - Mamy w regionie lubuskim niesamowite dziedzictwo kulturowe. Krok po kroku przywracamy mu dawną świetność - mówi marszałek Elżbieta Anna Polak. Przypomnijmy, że remont sali

pochłoniął 1,2 mln zł. Z budżetu województwa przeznaczono 670 tys. zł. Na tym filmie możesz zobaczyć, jak postępowały prace.

Historia Pałacu sięga roku 1677. Powstał on z polecenia Johanna Heinricha von Duennewalda. Jak głosi legenda, pałac w Zaborze wybudowano za pieniądze pochodzące z okupu za tureckiego paszę, który był więźniem cesarskiego generała.

XI-owieczny zespół pałacowy wzorowany na wczesnobarokowych francuskich rezydencjach. Budowla skonstruowana została na kształt podkowy z 3-a kondygnacjami, na których mieszczą się 3 główne sale: rotundowa (na osi parteru), balowa (na piętrze) i sala na 3. kondygnacji. Wnętrze pałacu urządzone zostało również według stylu barokowego. Dodatkowo budynek otoczony jest fosą głęboką na 3m i szeroką na 15 m. Dzis nie ma już tam wody jednak wrażenie estetyczne pozostało. Do zabudowań należy również park liczący 20 ha o symetrycznym układzie alei, których główną osią jest przepiękne jez. Liwno. Spotkać tu można imponujące okazy starych drzew. Niektóre z nich to pomniki przyrody.

Właściciele pałacu zmieniali się kilkakrotnie. Należał do nich między innymi Fryderyk August Cosel, nieślubny syn Augusta II Mocnego i hrabiny Cosel. Ostatnim rodem, w którego posiadaniu był pałac w Zaborze był ród von Schönaich II Carolath (1783 r.).

W 1907 r. pojawiła się w pałacu Hermina, kiedy została żoną Johanna Ludwika Ferdynanda Augusta von Schönaich-Carolath. Sama Hermina von Reuss pochodziła ze starego rodu turyńskiego. Urodziła się 17 grudnia 1887 roku w miejscowości Greiz. Po śmierci ojca w 1902 roku (matka zmarła w 1891 r) opiekunem 15-letniej Herminy został jej wuj Heinrich XXVII von Reuss, właściciel podsulechowskiego Trzebiechowa. Tam poznała o 14 lat starszego od niej swojego przyszłego męża właściciela sąsiedniego majątku w Zaborze. Ślub odbył się 7 stycznia 1907 r. Na uroczystości pojawił się cesarz Wilhelm II. 3 listopada 1907 r. w Berlinie Hermina rodzi swojego pierwszego syna Johanna Georga - dziedzica Zaboru. Jej mąż Johann podczas I wojny światowej został ranny na froncie zachodnim i w 1917 r. wrócił do Zaboru, ale nie odzyskał w pełni zdrowia, zmarł w kwietniu w 1920 r. Półtora roku później Hermina zaręczyła się z byłym już cesarzem Wilhelmem II (abdykował w 1918 r.). Po ślubie w 1922 r Hermina opuściła Zabór i wraz z mężem przeprowadziła się do Doorn w Holandii, gdzie mieszkali do jego śmierci w 1941 r. Kilka miesięcy później Hermina wróciła do Zaboru. W 1945 r do Zaboru wkroczyły wojska sowieckie. Hermina została przez Rosjan przewieziona do Frankfurtu nad Odrą. Zmarła 12 sierpnia 1947 r. Została pochowana na miejscowym cmentarzu pod panieńskim nazwiskiem Hermine von Reuss

Dziś dawna zachwycająca architekturą rezydencja przekształcona została na CENTRUM LECZENIA DZIECI I MŁODZIEŻY, któremu od 1998 roku patronuje imię rycerzy zakonu maltańskiego.

